

Onze Nieuwe Toekomst vzw

Begeleid Werken

Werk aan de Winkel
EEN MEESTERWERK

Onze Nieuwe Toekomst vzw is een beweging van, voor en door mensen met een verstandelijke beperking.

We willen met onze beweging vooral laten zien dat we mensen zijn met eigen mogelijkheden.

We willen het onrecht bestrijden en onze mensenrechten verdedigen.

We zijn op de eerste plaats mensen net als alle anderen op onze wereld. We hebben wél verstand van zaken.

- We weten heel goed welke dingen we goed kunnen.
- We weten heel goed welke dingen we niet goed kunnen.
- We zijn zo slim om zelf ondersteuning te vragen en te krijgen van andere mensen en van elkaar.
We vragen niet zo maar aan iedereen ondersteuning.
Er is een band van vertrouwen nodig.

We willen gezien worden als sterke mannen en vrouwen.

We willen naar buiten komen als fiere mensen.

www.ont.be
info@ont.be

INHOUD

Wat vind je allemaal in dit boekje?

- 1. Wat is begeleid werken?**
- 2. Fotoverhaal van Marijke**
- 3. Fotoverhaal van Geert**
- 4. Fotoverhaal van Marleen**
- 5. Fotoverhaal van Patrick**
- 6. Tien pijlers van werk**
- 7. Mensen die we willen bedanken**

Wie heeft allemaal mee gewerkt aan dit boekje?

4

Patrick Doms

Kernlid

Marleen Struyf

Kernlid

Geert Heirman

Kernlid

Marijke Goedgeluck

Kernlid

Elisabeth De Schauwer

Coach

Katrijn Dekoninck

Coach

Griet Roets

Coach

Leen Van Holsbeeke

Coach

1. Wat is begeleid werken?

Steeds meer mensen met een beperking werken in een gewoon bedrijf.

Je hoeft dit niet helemaal alleen te doen.

Je kunt daarbij op ondersteuning rekenen.

De ondersteuning kan door twee personen gebeuren: een jobcoach of een medewerker van het bedrijf zelf.

Jijzelf, het bedrijf en de jobcoach maken afspraken over wat je doet en welke ondersteuning er nodig is.

Je kan op je eigen tempo werken.

Je neemt deel aan een gewone werksituatie.

Je hoeft geen 38 uur per week te werken, maar je kan wel veel werk verzetten.

Je mag zelf kiezen waar je wil gaan werken.

Iemand moet niet eerst studeren om begeleid werk te doen.

Je start onmiddellijk op de werkvloer.

Je leert je werk terwijl je bezig bent.

Er is een overeenkomst met het bedrijf waar je werkt.

Daarin staan de afspraken die nodig zijn om het werk vlot te laten verlopen.

Voor begeleid werken is een vrijwilligersvergoeding voorzien.

Het kan ook zijn dat je onkosten worden terugbetaald.

Je krijgt geen loon voor het werk.
Je uitkering zou dan kunnen wegvallen.

Begeleid werken verloopt in verschillende stappen:

1. Een persoon met een beperking zoekt werk en neemt contact op met de dienst Begeleid Werken. Dit hangt vaak samen met een dagcentrum.

2. Bij het zoeken naar werk, ga je eerst even zitten en nadenken. Je hoeft dit niet alleen te doen. Een jobcoach kan je helpen.

Welk werk zoek je?
Wat wil je precies doen?
Waar ben je goed in?
Waar heb je het moeilijk mee?

3. Je gaat samen met je jobcoach op zoek naar plaatsen waar er werk is. Je kan ook zelf een sollicitatiebrief schrijven.

4. Samen met de jobcoach brengt de werklustige een bezoek aan het bedrijf of de organisatie.

Je praat er met de baas. Je bespreekt wat je wil doen en wat er nodig is op het bedrijf.

5. Je denkt vooraf goed na over heel veel dingen.

Hoe geraak ik op mijn werk?

Kan ik met de trein, met de bus of met de fiets?

Hoeveel uur moet ik werken?

Wie zijn mijn collega's?

Mensen zijn vaak heel zenuwachtig om te starten met een nieuw werk.

6. Als je gestart bent, komt de jobcoach nog eens langs.

Samen kijk je of alles goed loopt.

Je kan nog vragen stellen of kijken of er problemen zijn.

Eens je op je werk mensen kent, durf je ook makkelijker dingen te vragen aan je collega's.

Voorbeelden van Begeleid Werken

- Lieve en Ann werken dinsdag allebei in hetzelfde rusthuis. Lieve doet er de afwas en geeft de mensen eten. Ann maakt de bedden op en helpt ook bij het eten geven.
- Dirk vult één dag per week de rekken in een grootwarenhuis.
- Vier voormiddagen in de week gaat Maria helpen in de bibliotheek van het dorp. Ze helpt de poetsvrouw, doet de afwas en wat bureauwerk zoals postzegels op brieven plakken.
- Sandra werkt één namiddag per week in een winkel. Ze vult er de rekken aan, kuist ze af en plakt nieuwe prijzen op de producten.
- Ook Steven werkt in een winkel, een krantenwinkel. Zijn werk is heel afwisselend: de koelkast met drank aanvullen, de rekken proper leggen, kuisen, de vuilbakken leegmaken,...

- Bart helpt in een bakkerij. Hij werkt zowel in de winkel als in de ruimte waar brood wordt gebakken. In de winkel vult hij het brood aan en in de bakkerij zelf maakt hij vooral koffiekoeken en haalt hij het brood uit de oven.
- Gerda gaat maandag en dinsdag de kindjes bij een onthaalmoeder in haar dorp eten geven, ermee spelen, hen in bed stoppen, een nieuwe pamber aandoen...

2. Vier sterke verhalen

8

Het verhaal van Marijke Goedgeluck in KINDERHOTEL KATTEKWAAD (Gent)

Verhaal samengesteld door Marijke Goedgeluck, Griet Roets,
Geert Van Hove & Leen Van Holsbeeke

's Morgens vroeg vertrek ik naar Kattekwaad met de bus – hier in Oostakker.
Ik pak de bus tot Dampoort.
Dan ga ik met de trolleybus naar 't stad, en dan te voet naar mijn werk.

Als ik daar toekom, drink ik een tas koffie met een koekske
Soms durven wij koffiekletsen.
En dan gaan wij direct aan de slag.

Het is mijn taak om de kast in de badkamer
proper te leggen.
Ik controleer alles en leg het dan weer goed.

De bedjes van de kleintjes opmaken doe ik ook en verse lakens leggen op de kleine bedjes.

Zij die daar bij mij werken, koken het eten.
's Middags patatten, groenten en vlees.
Soms komt mijn baas vragen om patatten te schillen.

In Kattekwaad ben ik de specialist van appelen en aardappelen schillen, zegt Anita, mijn baas.

Ik help ook de kindjes eten geven.
Soms moet ik helpen om de kleine zwarte duvels te wassen.

Ik help kindjes verse pampers aandoen en om vier uur uit bed te halen.

Soms vraagt Anita: Wilt gij voor mij boodschappen doen?
Ik durf ook wel een keer haar afwas doen als ze teveel werk heeft.

Ik werk daar het liefst met de kindjes.
Soms als er een kindje kwaad is of weent.

Als er eens ene blijft schreien, dan pak ik die op.

Er is ene zo stout dat hij de andere kindjes begint te schoppen.
Als ze niet willen luisteren, dan moet ik mij kwaad maken!
Ik peins wel dat de kindjes mij kennen.
Ze kennen mijn naam al.
Eentje zei eens tegen mij: "Mama Marijke!"

De ouders komen de kindjes halen die niet blijven slapen.
Ik babbel daar dan mee en ik help soms een beetje met die ouders.
Die papa zegt dan tegen mij: "Wilt gij mij meehelpen met de voiture? Anders moet ik het allemaal alleen doen!"

Anita, mijn bazin woont dicht bij het werk.
Het zijn twee huizen die in elkaar lopen met een poortje.
Ik ben veel in Anita's huis. Ik voel mij daar thuis.
We kletsen veel.
En Anita fopt mij graag!
Ik loop er altijd in.
Dan heeft ze mij liggen.
Dan zeg ik: 'k ga een keer achter u zitten!
En dan zit ik achter haar!
Anita is ook mijn vriendin geworden – een dikke zelfs!
Ik kom met mijn bazin goed overeen.
Ik moet daar veel lachen.
Ik kan veel vragen aan mijn bazin
Mijn andere collega's zijn ook heel vriendelijk.
Ik kan echt op hen vertrouwen.
Spijtig genoeg blijven de meesten niet zo lang.

Ik krijg geen geld voor mijn werk.
Het is volledig vrijwillig.
Mijn contract wordt deze week verlengd.

Ik doe dat werk graag.
In de week zijn er zo veel kindjes niet.
Maar in het weekend is het bakske voll!

Ik wil daar niet meer weg. Ze zien mij daar graag.

Het verhaal van de baas van Marijke

Op een dag belde Marjan van Mozaiek, het dagcentrum waar Marijke werkte.
Ze vroeg mij of Marijke hier mocht werken.
Ik stemde toe.

Ik zou wel zien hoe het was om met haar samen te werken.
Van de eerste dag verliep alles heel goed.
We hebben Marijke veel vertrouwen gegeven.
Eerst kreeg ze een aantal duidelijke taken, zoals de kasjes op orde leggen. Stilaan is zij alles beginnen meedoen, gewoon uit zichzelf.
Nu geeft ze de kindjes eten, ververst ze de pampers, schilt de aardappelen...

Marijke is heel voorzichtig met de baby's.
Als de inspectie komt, controleren zij iedereen.
Zij hebben niets negatiefs op Marijke aan te merken.

Zij doet haar werk dus heel goed.
Marijke was van in het begin ook heel enthousiast.
Wij hadden al snel een goeie band opgebouwd.
Na een tijdje groeide ze ook meer naar de andere collega's toe.
Nu heeft ze zelfs een goeie band met mijn vriend.
Ze doet er dan soms een klapke mee.
Marijke hoort er echt bij.
Wij voelen het aan als zij er niet is.
Zij komt hier bijna elke dag en als ze dan niet kan komen, missen we haar aanwezigheid.

Wanneer Marjan van Mozaïek of ik voor een periode weg zijn, heeft Marijke het soms wel moeilijk.

Dan gaat het allemaal niet zo vlot.

Daarna loopt alles weer zoals voordien.

Wij voelen het ook als er iets mis is.

Dan proberen we samen een oplossing te zoeken.

Marijke ging tijdens de schoolperiode bijvoorbeeld niet graag naar huis met de bus omdat het dan heel druk is.

Ze kan nu iets langer blijven, zodat ze de volgende bus kan nemen.

De samenwerking met Mozaïek is heel belangrijk.

Als er een probleem is in Kattakwaad, moet dat direct aan Mozaïek gemeld worden en omgekeerd.

Marijke gaat graag met mij overal naartoe.

De auto gaan wassen bijvoorbeeld, doen we samen.

Dat is heel plezant.

Wij gaan ook soms samen kleren kopen en schoenen.

Wij zijn heel veel samen, alleen 's avonds niet.

Ik zie mezelf dan ook niet als baas, meer als vriendin van Marijke.

Zij heeft voor mij wel het respect als tegenover een baas, maar ziet mij ook als een vriendin.

Marijke kan soms wel eens achter mij zitten.

Marijke heeft onze hond kunnen afleren om speelgoed van de kindjes kapot te bijten.

Het werk dat Marijke doet, is heel waardevol.

Niet alleen het werk zelf, maar ook voor de kinderen en andere mensen.

Marijke vraagt vaak: "Ik mag hier toch blijven, he, Anita?"

Dan zeg ik: "Natuurlijk mag jij hier blijven werken."

Het verhaal van de collega's van Marijke

Ik werkte al een tijdje in Kattakwaad als Marijke hier is begonnen.

Ik zag het wel zitten om met haar samen te werken.

Alles is van in 't begin goed verlopen.

Marijke kan goed onthouden.

Als je bijvoorbeeld hebt gezegd waar iets staat, zal ze dit niet vergeten.

Ik vind haar heel sympathiek en vrolijk.

Het is heel plezant om met haar samen te werken.
Eigenlijk is ze zoals elke andere persoon.

Als Marijke hier toekomt, heeft ze altijd van alles mee in haar tas.
Ik werk hier op dinsdag, woensdag en zondag.
Dinsdag en woensdag werk ik altijd met haar samen.
Zondag komt Marijke vaak op bezoek.
Dan durft ze hier wel eens lang te blijven.

Ik doe ook andere dingen met haar dan samenwerken.
Ik ben bijvoorbeeld samen met haar en Anita een nieuwe bril gaan kopen voor Marijke.
Dat was leuk.

We zingen soms samen mee met de radio of CD-speler.
Dat gebeurt dan wel als er weinig volk is in Kattakwaad.
Wij amuseren ons samen.

Het verhaal van Geert Heirman

**“Mijn werk is mijn hobby.
Zo voel ik dat aan,
anders houd ik dat niet uit...”**

Verhaal samengesteld door Geert Heirman & Yannick Spriet

MIJN NAAM IS GEERT HEIRMAN en ik woon Kalken.
Ik ben geboren te Lokeren.
Ik ben in de Sperwer, een dagcentrum, sinds 1995.
Eerst stond ik op een enorm grote wachtlijst.

Ik heb veel interesses, bijvoorbeeld ik was graag bussen.
Zo ben ik samen met een jobcoach gaan zoeken naar werk.
Dat is zoeken om begeleid te werken.

Begeleid werken is leren aanpassen aan werk, niet altijd uw eigen goesting doen.
Een beschutte werkplaats kon ik niet aan, dat is altijd maar het zelfde werk.

Ik ben echt fier dat ik mijn vervoer zelf regel.
Ik neem veel de bus.

Als het warmer weer wordt, neem ik wel de fiets.
Het liefst van al rij ik met de fiets, daarmee raak ik overal.

In de stad ben ik vlugger ter plaatse dan een auto.
Ik trek me weinig aan van de regen.

Een helm draag ik niet altijd, ik kan in de kleine baan-
tjes niet rap rijden, het is constant optrekken en dan
draag ik geen.

Nu is het de tijd dat ze de maïs afrijden en dan zijn
al die grote machines en al op de baan.
Dat is wel gevaarlijk, hé.

Ik overloop even mijn werk met jullie.

MAANDAG: BIJ DE POLITIE

Op maandag werk ik bij de politie van Lokeren.
Vorig jaar stond er een vacature vrij.
Ik was geïnteresseerd in dit werk.

Ik heb een gesprek gehad met de jobcoach.
Samen hebben we een sollicitatiebrief geschreven.
In de brief stond dat ik graag auto's zou willen wassen.
De politie vond het goed dat ik daar kwam werken.

Een week later stond ik al op de werkvloer.
Dat was een droom die werkelijk uitgekomen is.
De politiewagens moesten dringend gewassen worden.
Ze mogen niet met vuile wagens rondrijden.
Mijn werk bestaat meestal uit auto's wassen.
Ik haal ook de afvalcontainers die de kuisvrouw buiten zet.
Ik spuit eerst met zeep in de container zodanig dat het vuil goed loskomt.
Daarna spuit ik die schoon.

Je moet alles leren relativeren.
Alles wat je kuist, wordt ook weer vuil.
Ik ben dat gewoon.
Zo gaat dat nu eenmaal.

Mijn dagindeling

Ik kom 's morgens gewoon het politiekantoor binnen.
Ik heb geen sleutel, de politiemannen zelf laten mij binnen.
Ik kleed me om in dat kuiskot, waar ook Janine en Sabine hun kastje hebben.
Ik vraag Sabine wat voor werk er is die dag.

Daarna vertrek ik naar de parkeerplaats waar de vuile politieauto's staan.
Mijn werkmateriaal is een hogedrukreiniger, zeemvel, spons en een stofzuiger.
Het materiaal zit in een kastje die buiten staat.

Ik begin te werken om 8.45 tot 11.45.
Dan werk ik terug van 13.00 tot 15.45.
Normaal heb ik één uur pauze.

Ik neem maar een half uur.
Zo kan ik vertrekken voor de kinderen van de school vertrekken.
Dan is het veel kalmer op de weg.

Ik ken al veel mensen bij de politie.
Ik doe soms een babbeltje met hen.

Hoofdcommissaris Tienpond:

“Geert werkt goed door, hij doet wel 6 wagens in een dag.

Dat is het grote verschil met z'n voorganger. De voorganger was kwaad als we een gewassen auto weer vuilmaakten.”

*Ik vind het heel fijn om bij de politie te werken.
Het is mijn bedoeling om perfect werk te leveren.*

Ik mag niets doorvertellen wat ik hoor op de politieradio's.

Ik moet discreet blijven

Dat wil zeggen: niet alles aan de grote klok hangen.

DINSDAG: IN DE KERK

Op dinsdag werk ik in een kerk St-Anna in Lokeren.
Ik doe dit al 6 jaar samen met Tony, mijn werkbegeleider.
De kerk is stilte voor mij.
Dat is heel belangrijk voor mij.

Ik kwam in contact met Tony en de pastoor via m'n jobcoach in de Sperwer.

Ik wou in de kerk zijn, hele dagen bij God zijn.
 In het weekend volg ik ook de gezangen mee.
 Ik wou zelf in de kerk kuisen.

Tony en de pastoor hebben mij wat raad gegeven.
 We hebben samen mijn toekomstplannen bekeken (en ik heb er nog veel!).
 Ik mocht onmiddellijk beginnen werken.

De vorige helpers hielden het niet lang vol.
 Het is enorm zwaar werk.
 Dat is hele dagen onder stress en tijdsdruk staan...
 Als er een viering is, mag je je boelke opkuisen en wegwezen!

Ik stel samen met Tony de planning van de dag op.
 Eerst kijken we welk werk er is.
 Dan geeft Tony mij de taken voor een halve dag, ik schrijf deze op.
 Vroeger zei ik het tegen Tony als ik gedaan had.
 Nu heb ik al meer verantwoordelijkheid.
 Als het donker begint te worden, mag ik de lichten in de kerk aansteken.

Ik weet hoe ik de verwarming in de kerk moet aansteken.
 Als Tony hier niet is, zet ik mijn krabbel als ze met een levering komen.

Aan de klokken mag ik niet komen.
Tony heeft dat niet graag.
Ook aan de muziek niet.

Ik werk meestal alleen.
Soms werken we samen, als het kan.

Dinsdag is klusjesdag in de kerk.

Naast de kerk ligt de parochiezaal.
Als het vakantie is kuis ik ze.

Ik werk het liefst buiten.
Ik trek het onkruid uit, alles wat er zichtbaar is.
Ik zit dan op mijn knieën.
Ik ploeter door de grond.
Dan ben ik een mol.
Ik ken het verschil tussen onkruid en wortelen.

Tony:

*“Geert kent heel veel van tuin en planten,
ik vraag meestal aan hem wat ik mag uittrekken en wat niet.
Wat hij niet graag doet is spinnenwebben verwijderen en stof afdoen.”*

De papiertjes oprapen is ook mijn taak, zodat
het buiten ook proper is.
De mannen van het stad moeten een beetje
meer komen opkuisen en al.

's Avonds zet ik de vuilbakken buiten.

DONDERDAG: TERUG IN DE KERK

Voor de donderdag ligt m'n taak vast: het is
bijna altijd de kerk kuisen.
Tony laat me mijn gang gaan, hij heeft z'n eigen
werk.
Als ik alleen werk, kan ik perfect werk af te leve-
ren.

Tony zorgt dat er geen andere werkmannen

komen als ik kuis.
 Zo kan ik goed door werken.
 Terwijl ik werk, brandt er altijd een
 kaars.
 In de kerk mag het stil zijn, geen
 muziek.
 Bij Tony moet er veel muziek zijn,
 hij kan niet werken in die stilte.

Ik kuis desnoods een zaal tweemaal
 als die niet proper genoeg is.
 Tony helpt alleen bij de zwaardere
 klussen.

Samen met Tony hebben we een
 volgorde van kuisen gevonden.
 Zo is de kerk sneller gekuist.
 We hebben die volgorde op papier
 gezet.
 Dat is goed samenwerken.

Als het met minder zeep kan, is het
 veel beter.
 Dan blinkt de vloer veel meer.
 Daarna moet je de grond goed droog dweilen.
 De vloer krijgt meer glans.
 Ik moet zeggen dat deze kerk er kraaknet bij ligt.
 Ik vind dat deze kerk een goeie reclame zou zijn voor propere kerken.

Biechtstoelen worden om de twee weken gekuist

Al m'n materiaal staat in het kuiskot waar alleen Tony en ik binnen kunnen.
 Boormachines en al mag ik niet gebruiken.

Ik heb allemaal documenten bij op de computer wat ik iedere dag keer voor de pastoor
 gedaan heb.
 Op het einde van het jaar print ik dat af. Dat bewaar ik.
 Dan kan ik even nakijken wat er allemaal is gebeurd in het jaar.

Tony zegt:
 "Geert heeft een zeer goeie lichaamstaal.

In één oogopslag kan ik zien hoe het met Geert is.
Als Geert opgewekt is begint hij te zingen, dat doet hij graag.”

“We kennen mekaar nu ook al goed.

Geert kent zijn werk al beter,

Alles gaat vlugger en gemakkelijker.

Zo is er wat tijd over om een keertje iets te drinken of om bij mij te helpen.

Zonder Geert zou ik hier niet te blijven werken.

Tegen Geert kan ik heel gewoon doen

Ik voel me echt gerust bij hem.

We moeten hier geen smoking dragen,
maar werkklédij !

Tony en ik komen zeer goed overeen.

Ik moet veel water bij mijn wijn doen.

Vanaf dat Tony zwaar werk doet, moet ik inspringen.

Als ik ziek ben,weet ik wat we aan mekaar hebben.

Dan bellen wij elkaar.

Om boodschappen te doen helpen we mekaar een beetje.

We moeten alles bijhouden wat we uitgegeven.

Dat doen we samen.

Werken is voor mij afkicken van de TV,

niet de ganse dag zitten kijken.

Het is voor mij niet altijd even gemakkelijk,

maar als het resultaat van het werk goed is, ben ik daar blij mee.

De woensdag en vrijdag werk ik in de Sperwer.

Werken is voor mij mijn hobby, zo voel ik dat aan.

Toch is het leven niet alleen maar werken.

Je moet ook eens kunnen genieten.

Bijvoorbeeld een keer op reis gaan, of een keer naar de kermis gaan.

Een mens moet niet altijd gejaagd zijn.

Ik ga er graag ook eens op uit!

Het verhaal van Marleen Struyf in **TWEEDEHANDSWINKEL TILLY**

Verhaal samengesteld door Marleen Struyf, Griet Roets en Katrijn Dekoninck

Ik werk op maandag van 11 uur tot 16 uur vrijwillig in de tweedehandswinkel Tilly. Soms werk ik ook 's zaterdags.

Ik sta hier bij mijn collega Germain.
Ik werk graag met haar.
We komen goed overeen.
We werken samen om te sorteren.

We zien alles na en doen de was.
Als het goede kleren zijn, dan hangen we er prijzen aan.
Als het slechte kleren zijn, dan steken we ze in een zak.

We verkopen ook boeken in de winkel. De klanten kijken in de boeken om ze te kopen.
Als de klanten binnen komen, moeten ze hun zak aan de toonbank zetten.
Want anders pakken ze rap iets mee.
Dat gebeurt veel.
Ik heb al twee keer iemand kunnen betrappen.
Ik loop daar dan te loeren.
Ze steken rap de kleren weg! In hun vest.
Dat lukt bij mij niet!
Dan ga ik Tilly, mijn bazin, roepen.
Ik ben daar de champetter.

Ik zet daar de koffie.
Ik wissel af met iemand anders – elk om de beurt.
Ik leg de broodjes op tafel voor 's middags.
We eten in twee groepen.
Ik eet altijd in de eerste shift.
We krijgen maar een kwartiertje.
We werken daar in totaal met zes mensen die goed overeen komen.
We maken vaak grapjes en zijn al samen naar de Ekkerfeesten geweest.
Dat was heel plezant.

Het is echt leuk dat ik met iedereen zo goed overeen kom.

Tilly is mijn bazin.
Ik kom altijd goed overeen met haar.
Ik ben heel content van haar.
Soms vraagt ze mij om boodschappen te doen.
"Marleen, kom eens!"
En dan weet ik hoe laat het is!

Op maandag moet er een nieuwe lijst opgesteld worden.
Het is een lijst waar ik op schrijf welke kleren er binnen zijn in de etalage.
Het zijn vrouwenkleren, mannenkleren en kinderklere.

Ik schrijf ook op welk speelgoed er is.
Ik schrijf de lijst over.
Mijn beste kameraad schrijft de lijst de eerste keer.

Ik bewaar de sleutel in mijn zak.
Het is de sleutel van het kastje in de keukens.
Ik moet zorgen dat het kastje toe blijft en dat bewaken.
Onze handtassen en ons portemonnees zitten daarin.
En ons nieuw strijkijzer.
Anders zijn ze daarmee ribbedebie!
Ze kunnen niet naar huis zonder mij!

Ik krijg geen loon, maar mijn vervoer wordt terugbetaald.
Als ik verjaar krijg ik van de collega's ook een cadeautje, een flesje reuk of zo.

Ik ga om vier uur naar huis met de bus.
Het is een hele tijd voor ik thuis ben.

Het verhaal van Patrick Doms in **HET TUINCENTRUM** (Schelle)

Verhaal samengesteld door Patrick Doms, Griet Roets en Katrijn Dekoninck

Dit is het tuincentrum waar ik maandag, woensdag en donderdag werk.
Het is een bloemenwinkel in Schelle.

Ik ga met mijn eigen brommer naar mijn werk.
Ik kan niet met de auto rijden.

Ik moet goed voor de bloemen zorgen.
De goede bloemen laten staan en de
slechte eruit zwieren.

Mijn werk is bloemen kuisen.
Ik moet ze ook met water gieten.
Ik moet ook planten steken.

Ik doe ook klapkes met de klanten.

Ik ben bezig met de zakken grond en zak-
ken turf.

Ik zet die paletten op de juiste plaats.

Ik kan daar goed mee weg.

Dat is heel zwaar!

Er valt soms wel eens een zak af als het
niet goed gestapeld is.

Mijn werk is ook grasmachines en
motoren kuisen.

Ik doe het groot onderhoud.

Bij slechte machines vijs ik ze uit elkaar.

Ik gooi de slechte stukken er uit.

Ik kijk of ik de stukken van uit andere
machines er in kan steken.

Ik doe olie aan de onderdelen.

Wat ik heel graag doe, is het plakken van
etiketten met prijzen .

Schappen vullen, doe ik ook graag.

Het is plezierig, omdat er altijd nieuwe din-
gen bijkomen.

Op donderdag moet alles opgeruimd
worden.

Dat doe ik minder graag.

Ik heb een goede maat in mijn baas Benny.

Ik ken hem al jaren!

Ik kan fouten maken en weer opnieuw beginnen van hem.

Eigenlijk kom ik goed overeen met mijn collega's.

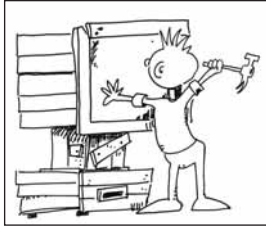

Met deze tractor rijd ik het gras af.
Dat is buitenwerk.
Dat doe ik bij de mensen thuis – hofkes doen.
Gras afdoen en bloemen planten.
En ik ga woensdag- en vrijdagavond naar het voetbalveld.
Soms doe ik dit ook op een zaterdag.
We spreken af wanneer het voor mij het best past.
Ik rijd daar het gras af, trek witte lijnen, kuis de kledkamers op en zet er de vuilbakken buiten.
's Zondags ga ik mee kijken naar de voetbal.
Soms spelen ze daar wel eens de baas over mij.
Dat is minder plezant.

Ik verdien geen geld voor wat ik allemaal doe.
Het is vrijwilligerswerk.
Maar ik krijg wel wat drinkgeld, hoor.

3. Tien pijlers over goed werk

1. *We willen zelf controle hebben over ons werk*

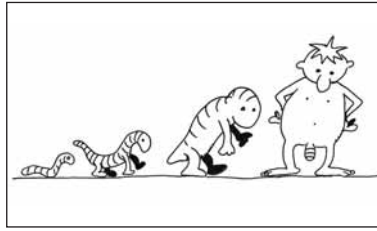
28

Je moet nadenken hoe je aan je werk moet beginnen.
Je moet er niet opvliegen als katten.
Half werk is geen werk.

Ik wil zelf bepalen dat mijn werk goed gedaan is.
Ik vind het belangrijk om goed werk te leveren en te zorgen dat mijn baas tevreden is.

Als ik bussen poets, begin ik eerst met de ramen, dan pas het koetswerk.
Ik wrijf twee à drie keer over de ramen zodat de bussen blinken. Ik heb in totaal vier bussen die ik op minder dan drie uur was. Je moet overal overgaan, ook de banden. Dan kan ik een tevreden man zijn! (Geert)

Mijn baas heeft gezegd: laat Marijke doen, ze weet wat ze doet. Ik moet niet gecontroleerd worden. Ik wil heel veel dingen doen. Deze week moest ik het papier buiten zetten. De doos was kapot. De doos was nat. Ik heb toen alles terug opgeraapt en bij mekaar gezet. Ik probeer het eerst zelf op te lossen, anders roep ik mijn collega's om het samen te doen. (Marijke)

2. Onze mogelijkheden groeien op ons werk. We leren iets en tonen dat we iets kunnen.

Je leert altijd maar bij.

Je capaciteiten groeien steeds door te werken en nieuwe dingen bij te leren.

Je weet van jezelf hoe ver je kan gaan.

Je bent daar nooit te oud voor.

Je kan beginnen beneden aan de ladder en dan opklimmen.

Je ziet collega's bezig en je probeert het dan ook eens.

Dan blijkt dat je dat ook kan, stilletjes aan.

Vroeger ging ik enkel poetsen in de kerk. Nu mag ik ook helpen bij de klusjes. Nu kan ik ook beter omgaan met lawaai. Vroeger kon ik daar niet tegen. (Geert)

In het begin werkte ik maar twee dagen in de week in Kattekwaad. Nu ga ik alle dagen, ik werk er al twee jaar. Ik wil daar niet weg gaan, ik doe dat werk veel te graag. Collega's vragen mij nu ook zelf om te komen in het weekend. Ze kunnen mij niet missen. (Marijke)

Vroeger moest ik van kinderen niet weten. Ik kon er niet mee omgaan. Nu zijn kinderen mijn heiligdom. Zet mijn neefje Karel maar bij mij af. Ik zal hem wel bezig houden. Ik zit dan met hem op bed of ik kijk met hem naar een tekenfilm. Hij ligt dan met zijn hoofd op mijn schoot. Dat baaske is content bij mij. (Geert)

3. *Werkdruk mag er zijn, maar is wel verschillend voor elk persoon.*

Je moet werken naar je eigen tempo.

Je moet je niet laten opjagen.

Afspraken zijn nodig anders loopt alles in 't honderd.

Je kan er je voeten niet aan vegen anders willen de mensen je niet meer.

Regelmatig ga ik eens stilstaan en nadenken: nu is het genoeg geweest!

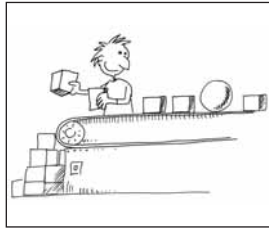
Samen met mijn collega bepaal ik welk werk ik wil doen.

We herbekijken dat ook regelmatig.

Die weten op mijn werk dat ze mij niet teveel moeten zeggen: doe dit! Doe dat! Ik leer dat van mijn eigen. Soms bellen ze mij om te vragen wanneer ik kom. Ik zeg dan: ik moet nog een bus nemen en dan de tram. Ze moeten mij niet opjagen. Ik moet ook op mijn gezondheid peinzen ook. Ik moet een beetje rusten. Ze weten dat ik op vrijdag eerst al eens naar de rommelmarkt ga. Die weten dat zij dan niet moeten bellen. (Marijke)

Ik probeer zoveel mogelijk te doen. Ik weet dat een grote bus moet tegen 's middags klaar zijn. Ik wil wel recht op mijn doel afgaan. Ik moet ook niet lopen treuzelen en babbelen. (Geert)

Soms durft mijn baas te zeggen : je moet patatten schellen voor vier mensen. Dan neem ik zo van die klompen. Ik kan dat dan zelf doen en dan gaat het goed vooruit. (Marijke)

4. *Het is leuk om afwisseling te hebben in ons werk. Het is wel belangrijk om genoeg tijd te krijgen om iets te leren.*

Je wilt niet altijd hetzelfde doen.
Op den duur word je dat beu.

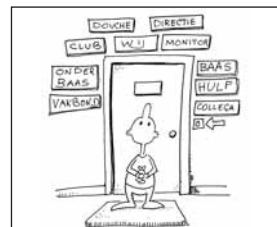
In een mensenleven is veel afwisseling nodig.
Regelmatig een goed schouderklopje, doet wonderen bij mij.
Het leven is zo interessant doordat je niet altijd weet wat er komt.

Ik kom om de bussen te wassen, maar ik verruim ook mijn horizon. Ik mag ook eens mee gaan tanken of een keer naar de garage. Ik zit ook niet alleen bij de bussen, ik werk ook in de kerk. (Geert)

Soms als er niet teveel kinderen zijn, vraagt mijn bazin mij andere dingen. Mijn bazin durft niet alleen haar auto te kuisen in de car-wash. Ze vraagt mij dan om met haar mee te gaan. Ze doet dat niet graag, ik wel. Voor mij is dat niet erg. Zonder mij blijft Kattekwaad niet meer bestaan, zegt zij. Het is daar stil zonder mij, hoor ik soms ook. (Marijke)

5. *We weten duidelijk wat er verwacht wordt en bij wie we terecht kunnen.*

Er wordt klare wijn geschonken.
Men draait niet teveel rond de pot.
Zo kom je niet voor verrassingen te staan.
Je weet duidelijk wat er van je verwacht wordt.
Dan moet je niet zelf fantaseren of sukkelen!
Er kunnen anders problemen ontstaan.

Je weet waar je je moet aan houden, wat er kan en niet kan.
Je weet wanneer je werk goed gedaan is.

Als je niet weet wat je moet doen of je hebt het moeilijk met iets rond werk, dan kan je nog altijd bij je jobcoach terecht.
De jobcoach gaat samen met jou zoeken hoe je het werk kan aanpakken.
De jobcoach gaat mee naar een oplossing zoeken.
Op het werk zelf kan je ook vragen stellen.
Het is belangrijk een collega te hebben die je vertrouwt.

Ik doe mijn werk altijd perfect.
Mijn baas heeft geen klagen van mij.
Ik kom toe op mijn werk.
Ik weet wat mij te doen staat.
Ik zie waar er werk is en begin.
We blijven eerst wel samen een tas koffie drinken.
Alleen inschrijvingen en betalingen, dat doe ik niet.
Dat doen de andere kinderverzorgsters.
Als ik bij iets niet weet hoe het moet, dan vraag ik het aan Kaat of Atticha, die met mij werken.
Telefoon opnemen doe ik ook niet weel.
Dat laat ik over aan mensen die kunnen lezen en snel schrijven.
Als er niemand is, roep ik mijn baas.
Als het mijn moeder is, dan verbindt mijn baas mij door. (Marijke)

In de kerk spreek ik met Tony af wat er moet gebeuren.
Dat kan altijd iets anders zijn.
We kijken wat ik nodig heb aan materiaal.
Ik werk nu al een tijdje in de kerk dus weet ik hoe ik het werk moet aanvangen.
Griet is mijn jobcoach.
Ik ga niet steeds bij haar over de drempel komen.
We spreken af via de telefoon als het nodig is.
Als ik start met een nieuw werk, gaat zij altijd met mij mee.
Ik ben dan een beetje zenuwachtig. (Geert)

Als er problemen zijn, ga ik naar mijn baas. Zo was er een kleine met rooie plekken. Dat was Jonaske. Ik ben vlug naar Anita gevlogen. Ik was bang. Anita is dan zelf gaan halen en heeft een oliebadje besteld bij de apotheker. (Marijke)

6. *Wij willen met geld vergoed worden voor ons werk.*

Het moet ophouden dat mensen denken dat wij een loon krijgen voor begeleid werken.

Dat is niet zo.

Ze krijgen soms een gift, een vrijwilligersvergoeding of cadeaubons.

Soms doet mij dat pijn in mijn binnenste.

Het is niet eerlijk.

Ik werk veel en ik doe mijn werk graag.

Waarom kan ik niet betaald worden zoals andere collega's?

33

Ik krijg een tegemoetkoming van het Vlaams Fonds.

Daarom kan ik geen loon krijgen.

De Pastoor stort een gift aan het dagcentrum.

Zo toont hij dat ik goed werk lever.

Het gaat over vijf euro voor een dag ongeveer. (Geert)

Ik word niet betaald voor mijn werk.

Ik ben vrijwilliger.

Ik krijg wel mijn eten daar.

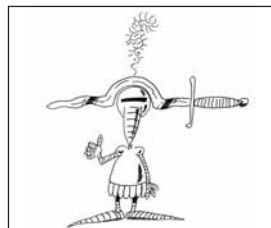
Soms geeft mijn baas ook eens een cadeautje omdat ik altijd aanwezig ben, ook in het weekend! (Marijke)

7. *Wij hebben oog voor veiligheid op het werk.*

We willen ongevallen op de werkvloer voorkomen.

In sommige jobs zijn er voorschriften die de veiligheid bewaken.

We weten goed wat we mogen doen en waar we moeten afblijven.

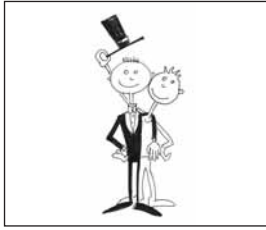

Ik was de bussen.
Water en elektriciteit gaan niet samen.
Met natte handen aan elektriciteit komen kan fataal zijn.
Vroeger was ik daar laks in.
Nu heb ik daar meer aandacht voor. (Geert)

Als je een mat aan het stofzuigen bent, moet je daar ook voor opletten.
Concentreer je op je werk.
Niet eerst een beetje kuisen met nat en dan weer stofzuigen.
Je komt beter niet met natte handen aan de stofzuiger. (Marijke)

Tony was geopereerd.
Ik moest met een student samenwerken.
Ze hadden mij gevraagd om een lokaal op te kuisen.
Ik dacht niet na.
Ik zag een buis die nog in de weg lag en zaagde die door.
Toen rook ik gas.
Dat is heel gevaarlijk.
Ik ben toen de grote gaskraan gaan toedraaien en heb de brandweer gebeld. (Geert)

Als we kindjes van boven uit hun bed halen, moeten we onderaan de trap staan.
We moeten zorgen dat ze niet vallen van de trap.
Je moet continu oppassen.
Weet je wat nog gevaarlijker is? De buitendeur!
Iemand deed eens de deur open.
Een kindje liep er naartoe en stak er zijn vinger tussen.
De deur viel dicht.
Dat kindje had zijn vinger flink pijn gedaan.
Met kinderen moet je heel voorzichtig zijn! (Marijke)

8. *We willen graag partner zijn van onze collega's en baas.*

Dat gaat over samenwerken en overeenkomen, de bouwstenen van vertrouwen.

Je moet kunnen onder vier ogen praten.

We kunnen goed samenwerken en we komen goed overeen.

Anders gaat het niet.

Je moet bijvoorbeeld weten wat je kan naar buiten brengen.

Niet alles mag geweten zijn.

Zo gaat dat in je leven.

Met mijn baas kom ik goed overeen.

Ik werk graag met mijn baas.

Mijn baas zegt altijd tegen mij: "Zonder jou kan Kattewaad niet blijven draaien"

Dat is de waarheid !

Ze kunnen mij daar moeilijk loslaten.

Mijn baas heeft mij geholpen toen mijn bril kapot was.

Ze heeft samen met mij een nieuwe gekocht.

Ze heeft ook gebeld naar de winkel toen mijn batterij van mijn GSM kapot was.

Ik weet dat ik op haar kan rekenen. (Marijke)

9. *We willen gewaardeerd worden en hierbij kan werk een grote rol spelen.*

Ik krijg regelmatig complimenten voor mijn werk.
Ik weet dan dat mensen mij graag zien.
Dat is belangrijk voor mij.

36

Waardering is bevestiging dat je goed bezig bent.
Je voelt je nuttig in de maatschappij.
Als iemand je werk afneemt, waar moet je dan een ganse dag mee bezig zijn?

Ik kan ook veel vertellen over wat ik doe en welke mensen ik allemaal ken.
Daar kan ik over praten met mijn ouders en mijn zus.
Zij hebben hun werk en ik heb het mijne. (Geert)

Als iemand iets verkeerd zegt over mijn baas, dan ben ik kwaad.
Ik verdedig mijn baas.
Ik kan niet verdragen dat er iemand kritiek op haar heeft.
Zij doet dit ook voor mij.
Ik weet dat ik op Anita kan rekenen, door dik en dun! (Marijke)

10. We moeten niet alles alleen kunnen om goed werk te leveren. We maken gebruik van ondersteuning wanneer dit nodig is.

We helpen elkaar bij het werk.
Ik zie dat bij mijn collega's en zij bij mij.
Ik kan hen altijd hulp vragen.

Het is ook belangrijk dat ik regelmatig kan praten met mijn jobcoach.
We zetten dan samen alles op een rijtje: wat loopt er goed en waar kan ik aan werken om beter te doen.
Het is belangrijk om te weten dat je goed bezig bent.

Ik was een zware lompe kast in elkaar aan't steken.
Samen met Tony konden we de kast op zijn poten krijgen.
Alleen zou dat zeker niet lukken. (Geert)

Ik heb geleerd om papflessen op te warmen.
Eerst een beetje water en dan poeder bij doen.
We moeten het met het kleine lepeltje pakken en dan goed schudden.
Er mogen geen brokjes in zitten.
Daarna gaat het in de microgolf.
Mijn collega toont mij hoe het moet. (Marijke)

Geschreven door Marijke Goedgeluck, Geert Heirman met ondersteuning van Elisabeth De Schauwer

7. Mensen die we willen bedanken

Geert wil graag Pat en Griet van De Sperwer, de politie van Lokeren, Tony en E.H. Van Raemdonck bedanken voor hun medewerking aan zijn fotoverhaal.

Marijke bedankt Anita en Kaat uit Kattakwaad.

Marleen zegt een heel dikke merci aan Tilly.

Patrick bedankt zijn baas in het tuincentrum waar hij werkt.

We bedanken Bies Hendrickx en Kurt Declercq van het Platform Begeleid Werken. Zij bezorgden ons veel informatie en dachten mee over dit boekje.

We bedanken elkaar voor de samenwerking. We hebben drie jaar heel hard gewerkt aan de fotoverhalen en veel nagedacht over ons werk.

Onze Nieuwe Toekomst vzw
Groot Begijnhof 10
9040 Sint-Amandsberg

© 2005

Graphics & Design: Driedee - 09 227 71 65

Onze Nieuwe Toekomst vzw

Onze nieuwe
Toekomst

